

“WIE MIJN DOCHTERS WIL BEMINNEN...”

een volkse komedie in drie bedrijven

door

Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.2416

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WIE MIJN DOCHTERS WIL BEMINNEN* op te voeren moet de naam van auteur *LOUIS BOONEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/220/50
ISBN 978-90-385-05251

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Louis Boonen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

7 dames-14 heren

ROLVERDELING:

ACHILLE DEGREEF, cafébaas
AN, zijn vrouw
MINA, zijn dochter
PAULINE, zijn dochter
TINE, zijn dochter
POL, stroper en vrijgezel
TINUS, klant
FRITS, klant
MIJNHEER FERNAND, middenstander en Eerste Schepen
MADAME GERMAINE, zijn levenslustige vrouw
KAREL, klant
DRIEKES, klant
FRANS, klant
TIJSKE, petekind van Achille
PASTOOR
ANTON, dirigent
ANTONIA, zijn moeder
ANTOINETTE, zijn zuster
PIERKE, cafébaas en concurrent van Achille
FEELKE BONGAERTS, veldwachter
THEOPHIEL, vrijer van Pauline en Antoinette

DECOR:

Het interieur van een dorpscafé, anno 1950

Erste bedrijf

Een dorpscafé, ergens in de jaren vijftig.

EEN ZONDAGVOORMIDDAG.

BIJ DE AANVANG IS AN IN HET CAFE BEZIG.

MINA KOMT ZICHTBAAR TEGEN HAAR ZIN OP.

AN :Eindelijk ! Tenminste iemand die me komt helpen.
Veeg eerst de tafeltjes af en spoel dan de glazen.

MINA :(BARS) Mag ik tussendoor ook eens ademhalen, ja ?

AN: :Dat doe je straks maar.
Eerst moet het café proper zijn.

MINA :Het is hier potverdorie altijd dezelfde die het vuile werk moet doen.

AN :Ja, precies. Dat gevoel heb ik ook dikwijls.
En vooral 's zondags.

MINA :Waar zijn Tine en Pauline ? Nog in hun luie nest, zeker ?

AN :Tine maakt het middageten klaar.

MINA :Och, Here toch ! Dan zal het weer geen "vette" zijn vanmiddag.

AN :Je moet zo niet op haar kookkunst vitten.
Ze moet ook de kans krijgen om het te leren.

MINA :De kans ? ! Ze is al acht jaren aan het leren water koken, en het lukt haar.....

AN :(ONDERBREEKT) Ruik jij wat ik ruik ?

MINA :(SNUIFT EENS) De geur van verschaald bier en mijn eigen zweet.

AN :Die stank komt uit de keuken ! Het konijn ! Het konijn staat aan te branden !
(LOOPT AF KEUKEN) Tine ! Vlug ! Zet die pan van het vuur !

MINA :En ons moeder wil het maar niet snappen dat Tine zoiets met opzet doet.
"Een slimme stommerik" is ons Tine.

AN :(ROEPT VAN ACHTER DE SCHERMEN) En je had een fles bruin Patersbier bij het konijn moeten doen, in plaats van een fles jenever !
(AN BOOS OP) En het is gedaan met boekjes lezen terwijl je kookt !
Ik steek ze potverdorie allemaal in de kachel !

TINE : (BOOS OP) Is het omdat je zelf niet behoorlijk kunt lezen, dat je een ander zijn plezier moet afpakken ?

AN : (INTUSSEN OP) Wij hadden vroeger geen tijd om overdag te lezen. Het was thuis "tout le jour" werken !

TINE : Hoe vaak heb ik al gezegd dat ik niet werd gemaakt om te werken.

MINA : In plaats van daar staan te zeveren, neem hier maar een handdoek vast.

TINE : (TOT MINA) Amaai, zeg ! Wie heeft er jou weer in je gat gebeten ?

MINA : Ja, het is toch waar zeker ! De enige hier in huis die iets doet, ben ik.

TINE : Ben je daar misschien te "schoon" voor ?

MINA : Jij bent ook maar een dochter van een werkmans, hoor !

TINE : Heb je dat gehoord, moeder ? Zo kleineert die geit me altijd.

AN : Het is goed, alle twee ! Tine, jij helpt Mina.

TINE : Ik denk er niet aan !

AN : Akkoord ! Maar dan ga je volgende week zaterdag ook niet met madame Germaine mee naar Brussel.

MINA : Ons Tine naar Brussel ? Ze zullen daar nogal lachen, als ze zo een boerentrien zien lopen.

TINE : (BOOS TOT MINA) Je loopt zelf als een boerenpaard.

MINA : Dat geeft niks, want ik hoef niet in Brussel te zijn.

AN : Willen jullie nu eindelijk beginnen ? Dadelijk komen de eerste klanten van de Hoogmis binnen.

TINE : Sluit dan de deur.
Voor mijn part hoeft er niemand binnen te komen.
Nooit meer !

MINA : En je aanbidders dan ?

TINE : Aanbidders ? Poeh ! Armoedzaaiers zijn het !
In de week staan ze tot aan de enkels in de mestkuil te ploeteren en zondags hebben ze twintig frank op zak om een pint te drinken.

AN : Ach, als die mensen daarmee gelukkig zijn.

TINE : Maar ik ben niet gelukkig !

- MINA :Geluk moet je zoeken.
Ze zullen het je heus niet op een gouden schoteltje brengen.
- TINE :Waar zal ik beginnen met zoeken ? Hier in het dorp misschien ?
- MINA :Ik weet dat het moeilijk voor je is, maar waarom zoek je geen bezigheid die bij je stand past ?
- AN :Sluit je aan bij het vrouwenkoor.
- TINE :En me laten belachelijk maken, zeker ?
- AN :Zo kom je tenminste onder de mensen.
- MINA :Ons Tine komt liever "onder" de mannen.
- AN :Mannen ? Sinds wanneer is er een mannenkoor in het dorp ?
- MINA :Laat maar zitten, moeder ! Het is nog te vroeg voor jou om dat de snappen.
- TINE :Wel ? Moet ik me nu met die onnozele opmerking van ons Mina gelukkiger voelen....of wat ?
- AN :Maar kermis vieren, dat kunnen ze nergens zo goed als hier.
- TINE :Die kermis is niets anders dan een bende jaloerse zatlappen bijeen.
Als een andere vent nog maar naar hun lief lonkt, slaan ze hem de kop in.
Zelfs de holbewoners waren beschaafder dan het mansvolk hier.
- AN :Als je zo kieskeurig blijft, zul je nooit een man krijgen, lieverd.
- MINA :Maar ze heeft één troost: ze kan altijd nog naar het klooster gaan.
- AN :Ons Tine in het klooster ? Dan moet ze toch ophouden met van die smerige boekjes te lezen.
- TINE :Dat zijn romans, moeder ! Daarin staat het échte leven beschreven.
Jonge, ontluikende vrouwen zoals ik, die van het platteland naar de stad trekken en dan door een dokter of een edelman in huis worden gehaald om.....
- MINA :(ONDERBREEKT)Om dan een half jaar later met een "pakske" terug bij vader en moeder op de stoep te staan.
- TINE :Ach, wat weet jij daarvan ? !
- MINA :Je zou niet de eerste sukkel zijn.

- TINE :Begrijpen jullie dan niet, dat ik me hier als een gevangene voel ?
Ik wil vooruit in het leven !
- MINA :Dan begin je maar alvast deze glazen af te drogen.
Als je daarin slaagt, ben je al een eind op goede weg.
- TINE :Weten jullie hoe ik me op dit ogenblik voel ?
- MINA :Ja. Te lui om een poot uit te steken.
- TINE :(THEATRAAL)Ik voel me als een ranke, plukrijpe lelie die bruist
van energie, maar verstikt wordt door het onkruid dat zo welig
romdom haar tiert.
Ik wil in het echte leven stappen ! Ik ben er klaar voor !
- MINA :Nu vallen al mijn twijfels weg, Tine.
- TINE :(HOOPVOL) Vind jij dan ook dat ik er rijp voor ben ?
- MINA :Overrijp ! Rot, zou ik bijna durven zeggen.
Maar dan voor het klooster of een gekkenhuis.
- TINE :Welja ! Doe maar ! Kwets mijn diepste gevoelens maar !
- MINA :Waar ze je ook mogen opsluiten, lieve zus, ik zal je regelmatig
komen bezoeken.
- PAULINE KOMT MET SLAAPOGEN OP.
- PAULINE :Moet dat nu echt, al dat lawaai zo vroeg in de morgen ?
- AN :Maar Paulineke toch, arm schaapje.
Hebben ze je wakker gemaakt ?
- PAULINE :Hebben jullie dan geen respect voor een mens die moe is ?
- AN :Ik weet het, kindje.
Maar ons Mina heeft nu eenmaal een scherpe stem.
- MINA :(LUID ROEPEN) Wablief ? ! Is dat mijn schuld ?
- AN :Voila, daar doet je het weer.
- MINA :Voor mijn part kunnen jullie allemaal de boom in.
Als die twee floddermadamen niets doen, dan vertik ik het ook.
- PAULINE :Moeder, zeg tegen ons Mina dat ze niet zo moet schreeuwen.
- AN :Je moet Paulineke begrijpen, Mina.
Haar vrijer is gisteravond laat naar huis gegaan.
- MINA :Geen medelijden ! Dan had ze hem maar eerder van haar slip moeten
jagen !

AN :Die jongen is een notarisklerk ! Die jaag je niet zo maar weg.

MINA :En waarom niet ? Omdat hij de notaris zijn inktpot mag vullen ?

PAULINE :(TOT MINA) Jij bent een jaloers kreng !

MINA :Je hebt gelijk, ik stik van jaloezie.
(ROEPT) Maar zou "hare luiheid" nu eindelijk eens aan het werk willen gaan ! ?

AN :Niks van ! Ons Paulineke moet rusten.

MINA :(BOOS) Moeder ! Als ons Pauline niet hoeft te helpen, dan.....

TINE :(ONDERBREEKT) Voor één keer moet ik ons Mina gelijk geven, moeder.
Als er moet gewerkt worden, zijn ik en.....

MINA :(ONDERBREEKT) Pardon ! Is alleen ons Mina de klos.

AN :En nu is het uit !
Tine, jij gaat patatten schillen en Mina ruimt de rest in het café op.
(ZIJ DUWT TINE NAAR DE KEUKEN) Allee, vooruit !

AN EN TINE AF.

PAULINE :(PESTERIG) En vergeet vooral niet de asbakken leeg te maken, Mina.

MINA :Ik zou het niet eens durven te vergeten.
Maar.....misschien wil jij dat wel doen.

PAULINE :Ik ? ! Je droomt, kindlief.
Trouwens, ik hoef niets te doen.

MINA :Dan zal ik jou verplichten.

PAULINE :Het zal je niet lukken.

MINA :Ook niet, als ik tegen jouw Theophiel zou vertellen dat je
dinsdagavond bij Louiske van de koster op de knieën hebt gezeten ?

PAULINE :O, nee ! Dat mag hij vooral niet te weten komen.

MINA :En dan zal ik nog maar zwijgen over de liefdesbrief die je
verleden week van je ex-vrijer hebt gekregen.

PAULINE :Alsjeblief ! Niet vertellen, Mina !

MINA :Dan is dat bij deze geregeld.
Dan ga ik nu mijn zondagskleed aantrekken.
(WIL AFGAAN) O ja, en niet vergeten de asbakken leeg te maken.

MINA GAAT ZINGEND AF.
PAULINE IS ZICHTBAAR BOOS.
AN KOMT OP.

AN :Maar Paulineke toch ! Wat doe je nu ? Vermoei je toch niet teveel.

PAULINE :Een beetje werken kan geen kwaad, moeder.
Beweging is goed voor mij.

AN :Ophouden, zeg ik ! Poetsen is geen werk voor een toekomstige vrouw van een notarisklerk.
Begin er maar aan te wennen, dat je later een poetsvrouw zult hebben.

PAULINE GAAT AF.
POL KOMT OP.

AN :Aha ! De rijkste vrijgezel van het dorp is al vroeg op pad ?

POL :Terwijl de veldwachter in de kerk zit te slapen, controleer ik mijn strikken.

AN :Ik begrijp niet waarom jij nog gaat stropen, Pol.
Je bent immers zo rijk als het water diep is.

POL :Voor de sensatie.
En om Feelke de veldwachter te koeioneren, natuurlijk.
Ik geniet ervan, als ik dat menneke de duvel kan aandoen.

AN :Een fris pintje om de zondag mee te beginnen ?

POL :Nee. Geef maar een borreltje, want ik ben al een paar dagen verkouden.

AN :En, al bij de notaris moeten komen ?

POL :Notaris ?

AN :Welja. Verleden week is toch je nonkel Isidoor begraven.
Naar schijnt had hij hectaren en hectaren grond en een matras vol met geld.

POL :Dat moet ik nog afwachten, of ik daar iets van erf.

AN :Je kunt me wijsmaken wat je wil, Pol, maar als je er niet zeker van was dat je in zijn testament stond, zou je nooit twintig kilometer met de fiets naar zijn begrafenis zijn gereden.

POL :Ik ben al naar veel begrafenis geweest, maar die van nonkel Isidoor was tot nu toe de "schoonste".

AN :Een "schoon" begrafenis ? Dat heb ik van mijn leven nog niet gehoord.

- POL :Daar was muziek bij. Fanfaremuziek.
- AN :Allee zeg. Wat spelen ze dan op zo een begrafenis ? Toch geen wals of een polka, neem ik aan.
- POL :Een treurmars.
Ik kreeg er een brok van in mijn keel, toen ik hoorde.
De familie was meer ontdaan door de "schone" muziek, dan om nonkel Isidoor die daar in zijn kist lag dood te zijn.
Jammer dat hij het zelf niet meer heeft mogen beleven.
Potverdorie, de tranen komen me nog in mijn ogen als ik eraan denk.
- AN :Nog een borreltje om de brok weg te spoelen, Pol ?
- POL :Als ze mij begraven, moet er ook muziek bij zijn !
- AN :En wie zal die muziek maken ?
- POL :Dat kan me niet schelen.
Maar mijn begrafenis zal geen "doodse" bedoening zijn.
- DE EERSTE JONGE MANNEN KOMEN BINNEN. ZE GAAN AAN DE TOOG ZITTEN.
- FRITS :Je kijkt zo triestig, Pol ? Waren de strikken leeg ?
- POL :Willen jullie iets voor me doen ?
- TINUS :Voor een pintje doen we veel.
- POL :Jullie moeten me beloven, dat er bij mijn begrafenis een fanfare zal "blazen".
- FRITS :Hoeveel borrels heb jij al in je kraag hangen ?
- POL :Degene die me dat belooft, komt in mijn testament te staan.
- TINUS :Ik weet niet of je beseft wat je allemaal zevent, maar als jij op voorhand regelt dat er na de begrafenis een gratis vat bier is, zullen wij voor muziek zorgen.
- POL :An, geef die mannen een pintje.
- FRITS :Dat is tenminste al een goed begin.
Proost ! En dat je nog lang mag leven, Pol.
- TINUS :Wie weet, heeft het dorp zelf een fanfare, als jij begraven wordt.
- AN :De Hoogmis is uit.
(ZE ROEPT NAAR ACHTER) Mina !.....Tine ! Volk in het café !
- MADAME GERMAINE EN MIJNHEER FERNAND KOMEN BINNEN.

GERMAINE :Een goedemiddag samen.

AN :Holala ! Madame Germaine heeft weer een nieuw kleed aan, zie ik.

GERMAINE :Prachtig, nietwaar ?
(MAAKT EEN PIROUETTE)

FERNAND :Germaine ! Stel je niet zo aan en kom hier zitten.

GERMAINE :En, mannen, wat vinden jullie van mijn nieuw lente-ensemble ?
Geef je gedacht eens, Pol.

POL :Eigenlijk heb ik er weinig verstand van.

TINUS :Met die frisse kleuren zie je er wel tien jaar jonger uit.

GERMAINE :(TOT FERNAND) Heb je dat gehoord, Bobouille ?

FERNAND :En noem me niet Bobouille waar anderen bij zijn !

FRITS :Ik weet niet of ik het zeggen mag, maar aan de achterkant heeft de naaister zéker een meter stof te weinig gebruikt.

GERMAINE :Het spant wel een beetje op mijne derrière, maar mijne Fernand wordt daar altijd wild van.

FERNAND :Je moest je schamen !

GERMAINE :Waarom ?

FERNAND :Je geeft aanstoot tot onkuisheid.

GERMAINE :Fernand...zwijg !

FERNAND :Kom, we gaan naar huis !

AN :(REAGEERT SNEL) Voor madame Germaine een likeurtje en voor mijnheer Fernand een wijntje ?

GERMAINE :Je weet, zonder mijn glaasjes "parfait-amour" is mijn zondag niet compleet.

MINA :Zoals gewoonlijk een karafje water bij de wijn serveren, mijnheer Fernand ?

MINA BRENGT DE BESTELLING AAN HET TAFELTJE.

AN :Was het een interessante preek vandaag, mijnheer Fernand ?

GERMANIE :Zoals elke zondag: Er kwam geen einde aan.

- FERNAND :Onze pastoor had het over de getrouwheid van zijn parochianen. Zij blijven eenvoudig, ondanks de slechte invloeden die vanuit de grote steden naar het platteland komen overwaaien.
- GERMAINE :Wat is er verkeerd aan de stadsmensen ? Ben ik slecht omdat ik uit de stad kom ? Je hebt anders hard genoeg gelopen om mij te kunnen krijgen.
- FERNAND :Begrijp me niet verkeerd, Germaine.
- GERMAINE :Ik begrijp het zoals jij het zegt !
- AN :Zal ik nog eens inschenken, madame Germaine ?
- GERMAINE :Zet de fles hier maar neer !
- FERNAND :En drink niet zoveel. Dat past niet bij een vrouw van stand.
- GERMAINE :Elke vrouw zou aan de drank gaan, als ze met zo een azijnpisser gelijk jij moest getrouwd zijn.
- FERNAND :Dronken mensen worden ordinair en krijgen daardoor zondige gedachten.
- GERMAINE :Hebben jullie dat gehoord, mannen ? Volgens mijne Fernand komen wij stuk voor stuk in de hel.
- POL :Dan zal het voor mij niet zo lang meer duren, want een staart heb ik al.
- FERNAND :Waarom trek jij alles wat ik zeg in het belachelijke ?
- GERMAINE :(TOT FERNAND) Deze brave parochianen mogen wel de hele week hun knoken kapot werken, maar een verzetje op zondag mogen ze volgens jou niet hebben.
- FERNAND :Nederigheid siert de mens.
- GERMAINE :Wat heb je er aan, als je leven een saaie boel is.
- FERNAND :Onze pastoor....
- GERMAINE :(ONDERBREEKT) Wees gerust ! Die komt heus niets te kort. Als hij zondags bij de burgemeester gaat schaken, zal hij beslist de wijn en een dure sigaar niet weigeren. En dan nog wel wijn en sigaren die de burgemeester in de stad heeft gekocht !
- FERNAND :Iedereen is vrij te kopen waar hij wil.
- GERMAINE :Waarom laat hij jou niets verdienen ? Jij verkoopt toch ook wijn, likeuren en sigaren.

FERNAND :Dat heeft toch allemaal niets met de mensen van het dorp te maken.

GERMAINE :Nee. Die onnozele schapen weten niet beter en dragen de dikste koteletten naar de pastorie, als het varken wordt geslacht.

FERNAND :Drink je glas leeg en dan gaan we naar huis.

GERMAINE :Ik ga hier niet weg vooraleer deze fles volledig leeg is.

FERNAND :Wat moeten de mensen wel niet denken ?

GERMAINE :Dat ik gelijk heb, mille-tonère !

KAREL, DRIEKES EN FRANS KOMEN BINNEN.

KAREL :Waarom liggen de kaarten nog niet klaar ?

AN :Achille is nog niet terug.

DRIEKES :Hij weet toch dat we elke zondagvoormiddag kaarten.

AN :Hij is vanmorgen naar zijn zuster vertrokken, meer weet ik er ook niet van.

KAREL :Kom, dan gaan we bij Pierke in het café kaarten.

AN :Hij zal dadelijk wel binnenkomen.
Hier, drink alvast een pintje.

GERMAINE :Maar niet te veel pintjes drinken, anders kom je in de hel.

TINUS :Vraag het maar aan Pol, die kan al met zijn staart kwispelen.

FRANS :Wie vertelt er nu weer van die onnozele zever ?

FRITS :Daar, onze Eerste Schepen.

FRANS :Eigenlijk had ik het moeten weten, dat er zoiets uit de mond van dat "heilig vat zonder bodem" kwam.

KAREL :Wil er misschien één van de anderen mee kaarten ?

POL :Als Frans mee doet, speel ik niet mee.

FRANS :Het is altijd iets, als je niet tegen het verlies kunt.

POL :Jij kunt niet zwijgen achter de kaarten.

TINUS :Misschien wil mijnheer Fernand mee kaarten ?

FRITS :Die is bang dat hij dan in de hel komt.

- DRIEKES :Een "gatlikker" met "twee gezichten" willen ze niet in de hel.
- FERNAND :Wat bedoel je daarmee ?
- DRIEKES :Gewoon, zoals ik het zeg.
In het openbaar lik je de burgemeester zijn hielen, en achter zijn rug maak je hem uit voor deugniet en judas, omdat hij je niets laat verdienen.
- FERNAND :Dat heb ik nog nooit gezegd !
(BOOS) En zit daar niet zo stom te lachen, Germaine !
- GERMAINE :Ja, wat moet ik dan doen ? Hem een slag tegen zijn bakkes geven ?
- FERNAND :Mij verdedigen, potverdikke !
- GERMAINE :Dat is toch wel het allerlaatste wat ik zou doen.
Maar wat ik wel wil doen, is kaarten.
- KAREL :Kom dan maar vlug hier aan tafel zitten.
- FERNAND :Ik verbied het je !
- FRANS :Kun jij wel kaarten ?
- GERMAINE :Moet dat ?
- FERNAND :Germaine ! Kom hier, zeg ik je !
- GERMAINE :Fernand ! Zwijg, zeg ik je !
- TINUS :Allee, Fernand, laat eens zien wie de baas is.
- FRITS :Als ze mijn vrouw was, zou ik haar aan de haren mee naar huis sleuren.
- POL :Dat durft hij immers niet.
- FERNAND :Voor de laatste maal ! Kom hier of ik ga naar huis.
- GERMAINE :Vertrek maar.
Hier is de sleutel van de voordeur.
En veeg je voeten voor je binnengaat.
- FERNAND :Dan ben ik weg.
- GERMAINE :Dag Fernand.
En begin maar alvast patatten te schillen.
- FERNAND :Ik geef je nog één kans.
- GERMAINE :Fernand ! Hoepel op, jongske !

FERNAND GAAT BOOS NAAR BUITEN.

DRIEKES :Awel ? Wat heb ik jullie gezegd ? Een politieker zonder ruggegraat.

GERMAINE :Niet alleen zijn ruggegraat, ook de rest is niet om over te stoefen.

FRANS :Kunnen we nu eindelijk kaarten ?

FRANS VERDEELT DE KAARTEN.

GERMAINE :(BEKIJKT DE KAARTEN) Tiens ! Die kaarten zijn vanonder en vanboven hetzelfde.
Wisten jullie dat al ?
En wie is er eigenlijk met die dame getrouwd ? Die "dikke" met zijn baard of die magere ?

DRIEKES :Dat heeft er totaal niets mee te maken, madame Germaine.

GERMAINE :Mag ik ook vragen waarom niet ?

FRANS :Zeg eens ! Kun je kaarten of niet ?

GERMAINE :Hela ! Beleefd blijven tegenover een dame, hé manneke ! Of je kunt alleen kaarten.

FRANS :Ik trap het hier af !

GERMAINE :Dat is een wijs gedacht. Spelbederver !

FRANS GAAT BOOS AAN DE TOOG STAAN.

DAN GAAT DE DEUR OPEN EN ACHILLE KOMT BINNEN, GEVOLGD DOOR TIJSKE.

DRIEKES :Eindelijk ! Nu kunnen we kaarten.

ACHILLE :Niks te kaarten.
Maak eens een tafeltje vrij.
Mijn petekind zal jullie iets unieks laten horen.

GERMAINE :Potverdikke, wat een "ferm" menneke.

AN :Wat gaat er allemaal gebeuren ?

ACHILLE :Tijske speelt al een tijdje bij de fanfare van het naburige dorp, en daarom heb ik hem uitgenodigd om hier een stukje te komen spelen.
Leg die koffer maar op het tafeltje en haal het "instérèment" er maar uit, jongen.

TIJSKE :Je spreekt het verkeerd uit, petere. Het is "instrument" !